

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเบื้องต้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของชุมชนที่อยู่อาศัยที่มีผลต่อการเกิดอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ โดยนำความรู้ในด้านต่าง ๆ อาทิ เช่น นิเวศวิทยา อาชญาวิทยา แนวความคิดว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรม อิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีต่อพฤติกรรมมนุษย์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ เป็นแนวทางในการศึกษา และใช้ความรู้ทางด้านผังเมืองและสถิติเป็นตัววิเคราะห์ เนื่องจากอาชญากรรมเป็นลักษณะหนึ่งของพฤติกรรมมนุษย์ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าสภาพแวดล้อม ของชุมชนและอาคาร เช่น การวางผัง ขนาดชุมชน ขนาดของกลุ่มที่ใช้ทางเข้าออกร่วมกัน ขนาดที่อยู่อาศัย ฯลฯ เป็นต้น ว่ามีลักษณะอย่างไร สอดคล้องหรือเอื้ออำนวยต่อการเกิดอาชญากรรมอย่างไร ซึ่งโดยส่วนใหญ่ที่อยู่อาศัย จะมีลักษณะทางกายภาพที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดอาชญากรรมได้มากกว่าที่อาคารประเภทอื่นๆ และมีปัญหาหรือข้อจำกัดในการติดตั้งอุปกรณ์และยามรักษาความปลอดภัย จึงทำให้สภาพแวดล้อมของชุมชนมีส่วนสำคัญต่อการเกิดอาชญากรรม และการควบคุมอาชญากรรม

สำหรับลักษณะคดีอาชญากรรมในการศึกษาครั้งนี้ เป็นคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้แก่ คดีลักทรัพย์ คดีโจรกรรมรถยนต์/รถจักรยานยนต์ คดีวิ่งราวทรัพย์ คดีชิงทรัพย์ และคดีปล้นทรัพย์ เนื่องจากเป็นคดีอาชญากรรมที่ไม่มีเงื่อนไขและเกิดจากการ ฉกฉวยโอกาสมากที่สุด จึงมีส่วนสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมมากที่สุด โดยมีลักษณะของการ ประกอบอาชญากรรม เฉพาะขอบเขตของละแวกบ้านนั้นๆ หรือภายในบริเวณเคหะสถานทั้งใน เวลากลางวันและกลางคืน โดยเลือกศึกษาพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร เนื่องจากเป็นย่านที่มีการใช้ที่ดิน หลากหลาย มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินอย่างรวดเร็ว และเป็นพื้นที่ที่มีคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์เกิดขึ้นสูงเขตหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาโดยทำการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ลักษณะและองค์ประกอบทางกายภาพของชุมชนในพื้นที่ศึกษากับการเกิดอาชญากรรม 2) การวิเคราะห์ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เป็นสาเหตุให้เกิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

5.1 ลักษณะและองค์ประกอบทางกายภาพของชุมชนในพื้นที่ศึกษา

ลักษณะและองค์ประกอบทางกายภาพของชุมชนในพื้นที่ศึกษา ได้ทำการศึกษาพื้นที่ย่าน 5 ประเภท คือ ย่านพักอาศัยปนพาณิชยกรรม ย่านพักอาศัยหนาแน่น ย่านชุมชนแออัด บริเวณย่านพาณิชยกรรม และย่านสถาบันราชการและการศึกษา โดยสามารถสรุปลักษณะของแต่ละย่าน กับลักษณะและองค์ประกอบทางกายภาพของชุมชน อันมีผลต่อการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ชุมชน

ได้แก่ ลักษณะการแบ่งของพื้นที่และโครงสร้างของถนน การจัดกลุ่มอาคาร จำนวนกลุ่มอาคาร ความชัดเจนในการมองเห็นของพื้นที่ และความกว้างหรือแคบของถนน ดังนี้

ก. ย่านพักอาศัยปนพาณิชยกรรม

จากการศึกษาลักษณะทางกายภาพบริเวณย่านพักอาศัยปนพาณิชยกรรมในเขตดินแดง พบว่า มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงหลายสาย คือทางฝั่งตะวันตกติดกับถนนวิภาวดีรังสิต ทิศตะวันออกติดกับถนนรัชดาภิเษก และทิศใต้ติดกับถนนสุทธิสารวินิจฉัย และมีคลองห้วยขวางผ่านชุมชน ภายในชุมชน มีถนนซอยย่อยจำนวนหลายซอย ได้แก่ ซอยอินทามระ 33,35,37,39 และซอยจีปดาร์ห์ บริเวณชุมชนอยู่ใกล้สถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร มีลักษณะการตั้งถิ่นฐานเป็นแนวยาวตามถนนสายย่อยในชุมชน บริเวณชุมชนมีความชัดเจนของความยาวของพื้นที่ คือ มีลักษณะพื้นที่ถนนหรือกลุ่มบ้านอยู่ในพื้นที่ยาวๆ มีทางเดินภายในชุมชนที่ชัดเจน บางซอยเป็นซอยตันทำให้มีความเป็นส่วนตัวมากกว่าซอยที่เชื่อมกับถนนภายนอก

ข. ย่านพักอาศัยหนาแน่น

การศึกษาบริเวณย่านพักอาศัยหนาแน่นซึ่งอยู่ในเขตห้วยขวาง พบว่า มีเส้นทางคมนาคมทางทิศตะวันตกติดกับถนนรัชดาภิเษก ทิศเหนือติดกับคลองบางซื่อ ทิศตะวันออกติดกับคลองลาดพร้าว และทิศใต้ติดกับถนนสุทธิสารวินิจฉัย ภายในชุมชนมีถนนซอยย่อยหลายสายที่สามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางทางคมนาคมสายหลักได้อย่างสะดวก ได้แก่ ถนนสุทธิสารวินิจฉัย ซอยวัฒนา นิเวศน์ 5 ซอยลาดพร้าว 48 เป็นต้น การตั้งถิ่นฐานของชุมชนมีการเกาะกลุ่มของที่อยู่อาศัยบริเวณถนนซอยในชุมชนหนาแน่นมากกว่าพื้นที่อื่นๆ

ค. ย่านชุมชนแออัด

พบว่า ย่านชุมชนแออัดในเขตจตุจักรมีที่ตั้ง คือ ทางทิศตะวันตกติดกับถนนวิภาวดีรังสิต ทิศเหนือติดกับถนนลาดพร้าว ทิศตะวันออกติดกับถนนรัชดาภิเษก และทิศใต้ติดกับซอยโชคชัยร่วมมิตร และมีคลองผ่านชุมชน ในชุมชนมีถนนสายย่อยที่สำคัญ คือ ซอยลาดพร้าว 10,12,16,18 และซอยทองหล่อ บริเวณริมคลองมีการตั้งถิ่นฐานหนาแน่นตามแนวคลองและแนวถนนซอยลาดพร้าว 10 และ12 ถนนในชุมชนมีลักษณะเป็นทางเดินแคบ

ง. ย่านพาณิชยกรรม

บริเวณย่านพาณิชยกรรมในเขตห้วยขวางและดินแดง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกติดกับพื้นที่ของเขตจตุจักร ทิศเหนือติดกับถนนลาดพร้าว ทิศตะวันออกติดกับพื้นที่ของเขตห้วยขวาง และทิศใต้ติดกับพระราชารษฎร์บำเพ็ญ ภายในชุมชนมีถนนสายย่อยหลายสาย ได้แก่ ถนนสุทธิสารวินิจฉัย เป็นต้น และมีคลองบางซื่อผ่านชุมชน การตั้งถิ่นฐานของอาคารพาณิชย์บริเวณริมถนนสายหลักคือ ถนนรัชดาภิเษก ซึ่งมีทางเข้าออกชุมชนได้หลายทาง

จ. ย่านสถาบันราชการและการศึกษา

ย่านสถาบันราชการและการศึกษาในเขตดินแดงมีที่ตั้งทางทิศตะวันตกติดกับถนนวิภาวดีรังสิต ทิศเหนือติดกับถนนสุทธิสารวินิจฉัย ทิศตะวันออกติดกับถนนรัชดาภิเษก และทิศใต้ติดกับถนน อโศก-ดินแดง ในชุมชนมีถนนสายย่อยที่สำคัญคือ ถนนมิตรไมตรี ถนนประชาสงเคราะห์ ซอยมิตรไมตรี 3 ซอยพร้อมพรรณ ซอยสุทธิพร เป็นต้น บริเวณริมถนนวิภาวดีรังสิตเป็นที่ตั้งของสถาบันราชการจำนวนมาก มีถนนสายย่อย คือ ถนนมิตรไมตรีเชื่อมต่อกับถนนวิภาวดีรังสิตและอโศก-ดินแดง และมีลักษณะพื้นที่ยาว

จากลักษณะคคิตที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่า ลักษณะทางกายภาพมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิด คคิตอาชญากรรม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างประสพคคิตที่เกิดจากการฉกฉวยโอกาสมากที่สุดคือคคิตลักทรัพย์ และคคิตโจรกรรมรถยนต์/รถจักรยานยนต์ ซึ่งคคิตลักทรัพย์มักเกิดในช่วงเวลากลางวันที่ไม่มีคนอยู่บ้าน นอกจากนี้ในบางครั้งคนร้ายอาจไม่ได้ตั้งใจในการประกอบอาชญากรรม หรือไม่ใช้คนร้ายโดยอาชีพ แต่เมื่อเห็นว่ามีโอกาสเหมาะสมจึงตัดสินใจกระทำผิด ทำให้คคิตลักทรัพย์ในเคหะสถานมีโอกาสเกิดขึ้นมากที่สุด ส่วนคคิตโจรกรรมรถยนต์/รถจักรยานยนต์นั้นมักเกิดเหตุนอกบ้านในเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่ โดยลักษณะของคคิตเกิดจากการจอดรถทิ้งไว้นอกบ้านเวลากลางคืน ที่จอดรถทิ้งไว้บริเวณถนนนอกบ้านจึงถูกคนร้ายโจรกรรมไปได้ง่าย

ในคคิตประเภทไม่อุกฉกรรจ์อีกคคิตหนึ่งคือ คคิตวิ่งราวทรัพย์ โดยลักษณะของคคิตมักเกิดเหตุ นอกบ้าน คนร้ายจะออกมาตระเวนหาเหยื่อซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง เมื่อสบโอกาสนั้นก็จะฉกฉวยเอาทรัพย์สินนั้นซึ่งหน้าแล้วหลบหนีไป ซึ่งคคิตวิ่งราวทรัพย์เป็นคคิตประเภทไม่อุกฉกรรจ์ ที่เกิดขึ้นน้อยกว่าคคิตลักทรัพย์และคคิตโจรกรรมรถยนต์/รถจักรยานยนต์

สำหรับคคิตประเภทอุกฉกรรจ์ ได้แก่ คคิตชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์นั้น ตามกฎหมายการชิงทรัพย์เป็นการใช้กำลังหรืออาวุธในการขู่เข็ญเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์นั้น ส่วนการปล้นทรัพย์เป็นการร่วมกันชิงทรัพย์ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป โดยลักษณะของคคิตชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์มักเกิดขึ้นในบ้าน เป็นคคิตที่เกิดจากการฉกฉวยโอกาสน้อยกว่าคคิตประเภทไม่อุกฉกรรจ์ และเนื่องจากเป็นคคิตที่มีลักษณะอันเป็นข้อจำกัดหลายประการ เช่น กลุ่มคนร้ายมักเป็นผู้มีประวัติอาชญากรเคยก่อคคิตมาก่อน มักมีการใช้อาวุธในการประกอบอาชญากรรม ทรัพย์สินที่ได้มาอาจไม่คุ้มค่าเหมือนการปล้นหรือชิงทรัพย์ธนาคารหรือร้านทอง เป็นคคิตที่เป็นการเผชิญหน้ากันทำให้มีพยาน ซึ่งคคิตชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ในชุมชนที่ศึกษามีโอกาสเกิดขึ้นน้อยกว่าคคิตประเภทไม่อุกฉกรรจ์

การวิเคราะห์คุณลักษณะในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างทางด้านประชากร, ลักษณะทางกายภาพ และลักษณะคคิตอาชญากรรม เพื่ออธิบายให้เห็นภาพรวมและความสัมพันธ์ เบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป

5.2 สรุปผลสภาพทั่วไป และความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ กับการเกิดคดีอาชญากรรม จำแนกตามบริเวณย่านที่ศึกษา

จากการศึกษา พบว่า ผู้ประสบคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 20-40 ปี เป็นส่วนใหญ่ และมีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรีและประกอบอาชีพเป็นนักธุรกิจหรือประกอบอาชีพค้าขาย โดยมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท เป็นส่วนใหญ่ และส่วนใหญ่มีระยะเวลาอยู่อาศัยในชุมชนมากกว่า 6 ปี

จากสภาพแวดล้อมทางกายภาพของชุมชนในพื้นที่ศึกษา สามารถสรุปได้ดังนี้คือ

1) ขนาดชุมชน

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 1 ย่านที่พักอาศัยปนพาณิชยกรรม ซึ่งมีขนาดชุมชน น้อยกว่า 500 ครัวเรือน สูงสุด ร้อยละ 43.9 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 2 ย่านที่พักอาศัยหนาแน่น ซึ่งมีขนาดชุมชน 500 – 1,000 ครัวเรือน ร้อยละ 40.0 ตามลำดับ

2) จำนวนทางเข้าออกในชุมชน

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 2 ย่านที่พักอาศัยหนาแน่น ซึ่งมีจำนวนทางเข้าออก 1 แห่ง สูงที่สุด ร้อยละ 38.4 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 2 ย่านที่พักอาศัยหนาแน่น ซึ่งมีจำนวนทางเข้าออก 2 แห่ง ร้อยละ 34.2 ตามลำดับ

3) ความกว้างของถนน

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 4 ย่านพาณิชยกรรม ซึ่งมีความกว้างของถนน 12 เมตร สูงที่สุด ร้อยละ 55.6 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 2 ย่านที่พักอาศัยหนาแน่น ซึ่งมีความกว้างของถนน 8 เมตร ร้อยละ 39.2 ตามลำดับ

4) ขนาดของพื้นที่อยู่อาศัย

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 4 ย่านพาณิชยกรรม ซึ่งมีขนาดของพื้นที่อยู่อาศัย มากกว่า 50 ตร.วา สูงที่สุด ร้อยละ 52.4 รองลงมา คือบริเวณที่ 4 ย่านพาณิชยกรรม ซึ่งมีขนาดของพื้นที่อยู่อาศัย 41 – 50 ตร.วา ร้อยละ 47.6 ตามลำดับ

5) จำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วม

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์ในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 5 ย่านสถาบันราชการและการศึกษา ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วม 30 – 70 ครัวเรือน สูงที่สุด ร้อยละ 27.2 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 1 ย่านที่พักอาศัยปน

พาณิชยกรรม ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วม มากกว่า 70 ครัวเรือน ร้อยละ 25.7 ตามลำดับ

6) ประเภทอาคาร

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 5 ย่านชุมชนแออัด ซึ่งมีประเภทอาคารหลากหลายปะปนกัน สูงที่สุด ร้อยละ 80.4 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 4 ย่านพาณิชยกรรม ซึ่งประเภทอาคารแบบตึกแถว ร้อยละ 44.2 ตามลำดับ

5.3 สรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเกิดคดีอาชญากรรม จำแนกตามบริเวณ-ย่าน ที่ศึกษา

1) ประเภทอาชญากรรม

จากการศึกษาพบว่า ลักษณะคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา จะเป็นคดีประเภทอุกฉกรรจ์ ซึ่งเกิดขึ้นในบริเวณที่ 4 ย่านพาณิชยกรรม สูงที่สุด ร้อยละ 41.0 รองลงมาก็คือคดีประเภทไม่อุกฉกรรจ์ ซึ่งเกิดขึ้นในบริเวณที่ 3 ย่านชุมชนแออัด ร้อยละ 35.8 ตามลำดับ

2) ปี พ.ศ.ที่ประสบอาชญากรรม

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 1 ย่านที่พักอาศัยปนพาณิชยกรรม ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2541-2545 สูงที่สุด ร้อยละ 55.3 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 2 ย่านที่พักอาศัยหนาแน่น ช่วงระหว่างปี 2536 - 2540 ร้อยละ 43.4 ตามลำดับ

3) ช่วงเวลาที่เกิดเหตุ

จากการศึกษาพบว่า การเกิดคดีอาชญากรรมประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินที่เกิดขึ้นในพื้นที่ศึกษา จะเกิดขึ้นในบริเวณที่ 4 ย่านพาณิชยกรรม ช่วงเวลา 20.01 - 01.00 น. สูงที่สุด ร้อยละ 37.9 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 3 ย่านชุมชนแออัด ช่วงเวลา 15.01 - 20.00 น. ร้อยละ 36.4 ตามลำดับ

4) ความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม

จากการศึกษาพบว่า ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสาเหตุการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ศึกษา เห็นว่าบริเวณที่ 3 ย่านชุมชนแออัด มีชอยเปลี่ยวอับสายตา สูงที่สุด ร้อยละ 38.5 รองลงมาก็คือบริเวณที่ 1 ย่านที่พักอาศัยปนพาณิชยกรรม มีตรอกชอยวากวน ร้อยละ 33.8 ตามลำดับ

5.4 สรุปปัญหาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ในพื้นที่ศึกษา จำแนกตามบริเวณ-ย่าน

จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และลักษณะการเกิดคดีอาชญากรรม ในพื้นที่ศึกษา ทำให้สามารถสรุปปัญหาสภาพแวดล้อมทางกายภาพของพื้นที่ศึกษา จำแนกตามบริเวณ-ย่าน ได้ดังนี้

1) ย่านที่พักอาศัยปนพาณิชยกรรม

จากการศึกษาพบว่าถนนบริเวณพื้นที่ชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นถนนเชื่อมกับภายนอกทางฝั่งขวาของคลองห้วยขวางถนนมีลักษณะเชื่อมโยงกับถนนนอกกลุ่ม ลักษณะกลุ่มอาคารติดกับถนนทางเข้าชุมชนและหันหน้าหาถนนภายในชุมชน และมีกลุ่มอาคารขวางถนนทางเข้าชุมชนทำให้สามารถมองเห็นถนนภายในชุมชนได้บริเวณถนนจึงเป็นพื้นที่ปลอดภัย สำหรับถนนที่มีทางยาวมากเกินไปจะทำให้การมองเห็นไม่ชัดเจน ได้แก่ ซอยอินทามระ 31,35,37 และ 39 อาจทำให้เกิดอาชญากรรมบริเวณกลางซอยได้ บริเวณต้นซอยที่เชื่อมกับถนนภายนอกจึงมีความปลอดภัยมากกว่าและในเวลากลางคืนบริเวณซอยในชุมชนมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ทำให้การมองเห็นไม่ชัดเจน ได้แก่ ซอยอินทามระ 31 บางบ้านมีลักษณะรั้วบ้านสูงทึบ จึงเป็นอุปสรรคต่อการมองเห็นพื้นที่ภายนอกแต่จะเป็นการยากในการเข้าสู่พื้นที่ส่วนตัวได้ ทำให้คนร้ายเข้าประกอบอาชญากรรมในที่อยู่อาศัยได้ยากกว่ารั้วที่ต่ำ

2) ย่านที่พักอาศัยหนาแน่น

จากการศึกษาพบว่าถนนซอยในชุมชนมีลักษณะเชื่อมโยงกับถนนภายนอก ทำให้พื้นที่อยู่อาศัยไม่เป็นส่วนตัว คนภายนอกสามารถผ่านเข้าออกได้ จึงอาจเกิดอาชญากรรมในชุมชนได้ง่ายกว่าพื้นที่ที่เป็นซอยตัน ซึ่งได้แก่ ซอยวัฒนาวิเศษ 5 และภายในซอยมีแสงสว่างไม่เพียงพอในเวลากลางคืน ทำให้การมองเห็นไม่ดีพออาจทำให้เกิดอาชญากรรมในเวลากลางคืน ที่อยู่ส่วนใหญ่มีรั้วสูงทึบทำให้ยากต่อการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่อยู่อาศัย แต่การมองจากตัวบ้านไปยังถนนไม่ดี เนื่องจากรั้วที่สูงทึบทำให้เป็นอุปสรรคในการมองเห็นพื้นที่ภายนอก ในพื้นที่ชุมชนเป็นที่ตั้งของโรงเรียนหลายแห่ง โดยเฉพาะโรงเรียนอนุบาล ซึ่งมีถนนเข้าออกโรงเรียนได้หลายทาง จึงมีลักษณะไม่เป็นส่วนตัว เนื่องจากคนภายนอกสามารถผ่านในซอยได้สะดวก อาจทำให้เกิดอันตรายต่อเด็กนักเรียนในโรงเรียน ได้แก่ บริเวณโรงเรียนอนุบาลวัฒนาวิเศษ โรงเรียนอนุบาลประนนท์นิจ และโรงเรียนศิริเทพ

3) ย่านชุมชนแออัด

จากการศึกษาพบว่าถนนในชุมชนมีลักษณะเป็นทางเดินแคบ ซึ่งระยะใกล้จะมีความชัดเจนในการมองมากกว่าระยะไกล และคนจะมีความระมัดระวังตัวมากกว่า แต่ในเวลากลางคืนถนนในชุมชนมีแสงสว่างไม่เพียงพอจึงทำให้คนเดินเท้าในชุมชนอาจมองเห็นทางไม่ชัดเจนและอาจเป็นสาเหตุให้เกิดอาชญากรรม ได้ง่าย โดยเฉพาะบริเวณริมคลอง และลักษณะรั้วของที่อยู่อาศัยมีลักษณะเป็นรั้วเตี้ยทำให้ง่ายต่อการเข้าประกอบอาชญากรรม ในที่อยู่อาศัย ลักษณะกลุ่มอาคารในชุมชนส่วนใหญ่เป็นกลุ่มบ้านอยู่ในพื้นที่สันมีสภาพกายภาพชัดเจน มีทางเดินภายในชุมชน ภายในซอยมีกลุ่มบ้าน

จำนวนน้อย แต่มีถนนเชื่อมต่อกับถนนภายนอก จึงมีความเป็นส่วนตัวน้อยกว่าซอยตัน โดยเฉพาะในซอยลาดพร้าว 12

4) ย่านพาณิชย์กรรม

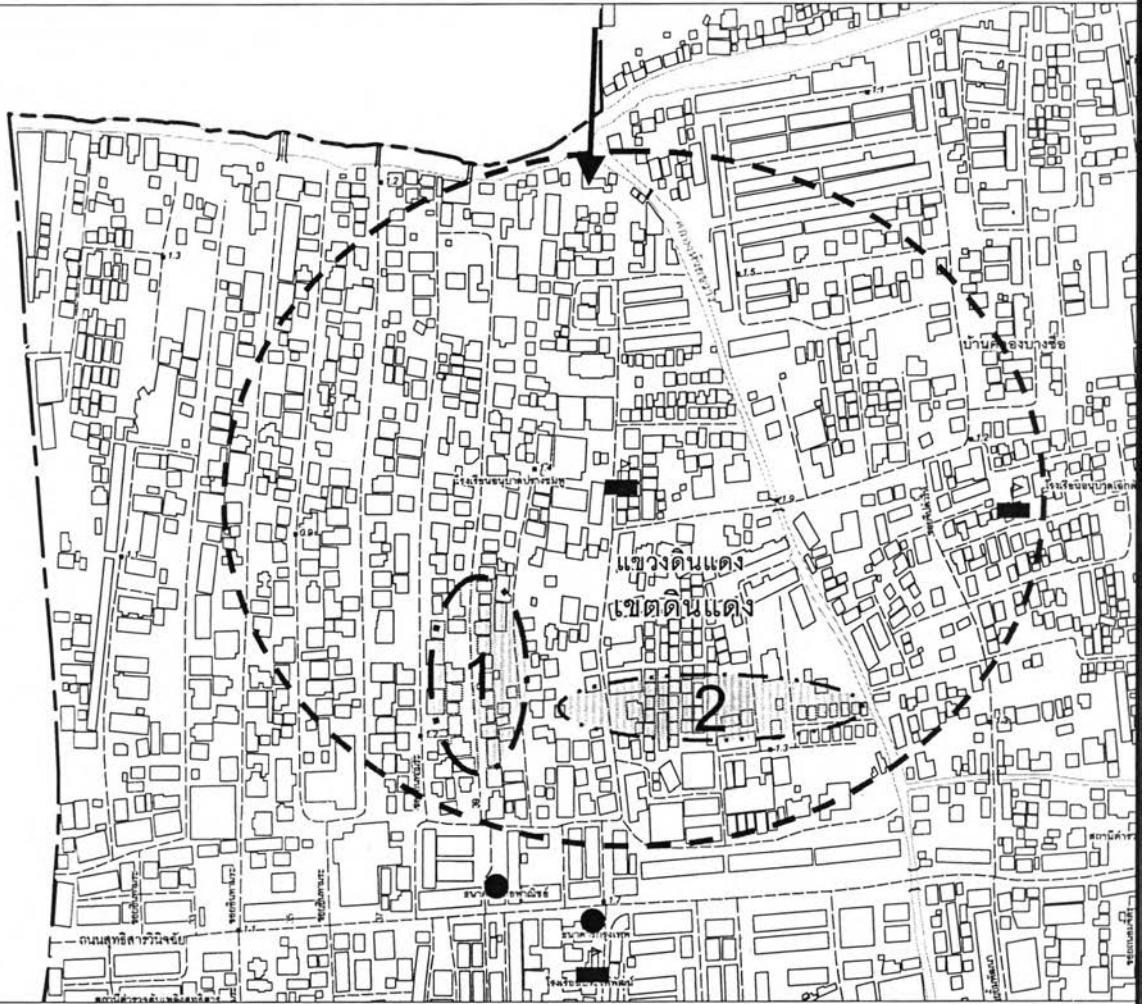
จากการศึกษาพบว่าการตั้งถิ่นฐานของอาคารพาณิชย์บริเวณริมถนนสายหลัก คือ ถนนรัชดาภิเษก ซึ่งมีทางเข้าออกชุมชนได้หลายทางทำให้เกิดปัญหาด้านการควบคุม เพราะคนภายนอกอาจเข้ามาใช้พื้นที่ภายในชุมชนหรือใช้เป็นทางผ่าน และเป็นสาเหตุ ให้เกิดอาชญากรรมได้และถนนซอยระหว่างอาคารมีลักษณะกว้างและมีแสงสว่างไม่เพียงพอในตอนกลางคืน จึงมีระยะในการมองเห็นไม่ชัดเจน คนเดินเท้ามักจะไม่ระวังตัว บริเวณถนนสุขุมวิทจึงจัดเป็นถนนที่ตัดผ่านถนนรัชดาภิเษก มีกลุ่มอาคารพาณิชย์ยาวตลอดสายของถนน และถนนมีลักษณะเชื่อมต่อกับซอยย่อยหลายซอย จึงไม่มีความเป็นส่วนตัว บริเวณริมถนนสายหลักสามารถควบคุมดูแลได้ง่ายกว่าซอยย่อย เนื่องจากซอยย่อยสามารถเข้าออกได้หลายทางจึงควบคุมได้ยาก และถนนซอยเป็นกลุ่มที่อยู่อาศัยจำนวนมาก จึงอาจเกิดอาชญากรรมได้ง่าย

5) ย่านสถาบันราชการและการศึกษา

จากการศึกษาพบว่ามีถนนสายย่อย คือ ถนนมิตรไมตรีเชื่อมต่อกับถนนวิภาวดีรังสิตและอโศก-ดินแดง และมีลักษณะพื้นที่ยาว จึงอาจเกิดอาชญากรรมได้มากกว่าซอยตัน บริเวณสถาบันราชการหลายแห่งแยกพื้นที่แต่ละกลุ่มชัดเจน เป็นการสร้างพื้นที่ป้องกันคนร้าย โดยสร้างสิ่งกีดขวางบริเวณกลางกลุ่มอาคารเป็นพื้นที่ป้องกันตนเอง บริเวณแฟลตประชาสงเคราะห์มีจำนวนกลุ่มอาคารมาก และมีพื้นที่ชุมชนลักษณะยาวและมีถนนเชื่อมกับถนนภายนอก คือถนนประชาสงเคราะห์ที่เชื่อมต่อกับถนนอโศก-ดินแดง ทำให้มีความปลอดภัยน้อยกว่าพื้นที่สั้นและกลุ่มอาคารน้อย เขตดินแดงเป็นที่ตั้งของโรงเรียนหลายแห่ง และที่ตั้งโรงเรียนมีถนนเชื่อมโยงหลายสาย โดยมีที่ตั้งอยู่ริมถนนสายย่อย ได้แก่ ซอยมิตรไมตรี 3 และซอยสุทธิพร จึงเป็นเส้นทางที่คนทั่วไปใช้เป็นทางผ่านไปยังถนนต่างๆ การเกิดอาชญากรรมจึงเกิดขึ้นได้ง่าย

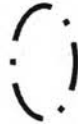
แผนที่ 5.1 แสดงบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมในย่านที่พักอาศัยในเขตดินแดง

บริเวณที่ 1 : ย่านที่พักอาศัยปนพาณิชยกรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพในเขตชุมชนเมืองกับการเกิดคดีอาชญากรรม : กรณีศึกษา
 เขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร

แผนที่ 5.1

- แสดง : บริเวณที่ 1 : ย่านที่พักอาศัยปนพาณิชยกรรม
- บริเวณย่านที่พักอาศัย
  - โรงเรียน
  - ที่ตั้งธนาคาร
  - บริเวณเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

สัญลักษณ์

- เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร
- ถนน, ทางหลวง
- แม่น้ำ, คลอง

1 0 1 2 3 4 5 กิโลเมตร

แผนที่ 5.2 แสดงบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมในย่านที่พักอาศัยในเขตเขตห้วยขวาง

บริเวณที่ 2 : ย่านพักอาศัยหนาแน่น

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพในเขตชุมชนเมืองกับการเกิดคดีอาชญากรรม : กรณีศึกษาเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร

แผนที่ 5.2

แสดง : บริเวณที่ 2 ย่านพักอาศัยหนาแน่น

บริเวณย่านพักอาศัยหนาแน่น

โรงเรียน

บริเวณเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม

สัญลักษณ์

เขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร

ถนน , ทางหลวง

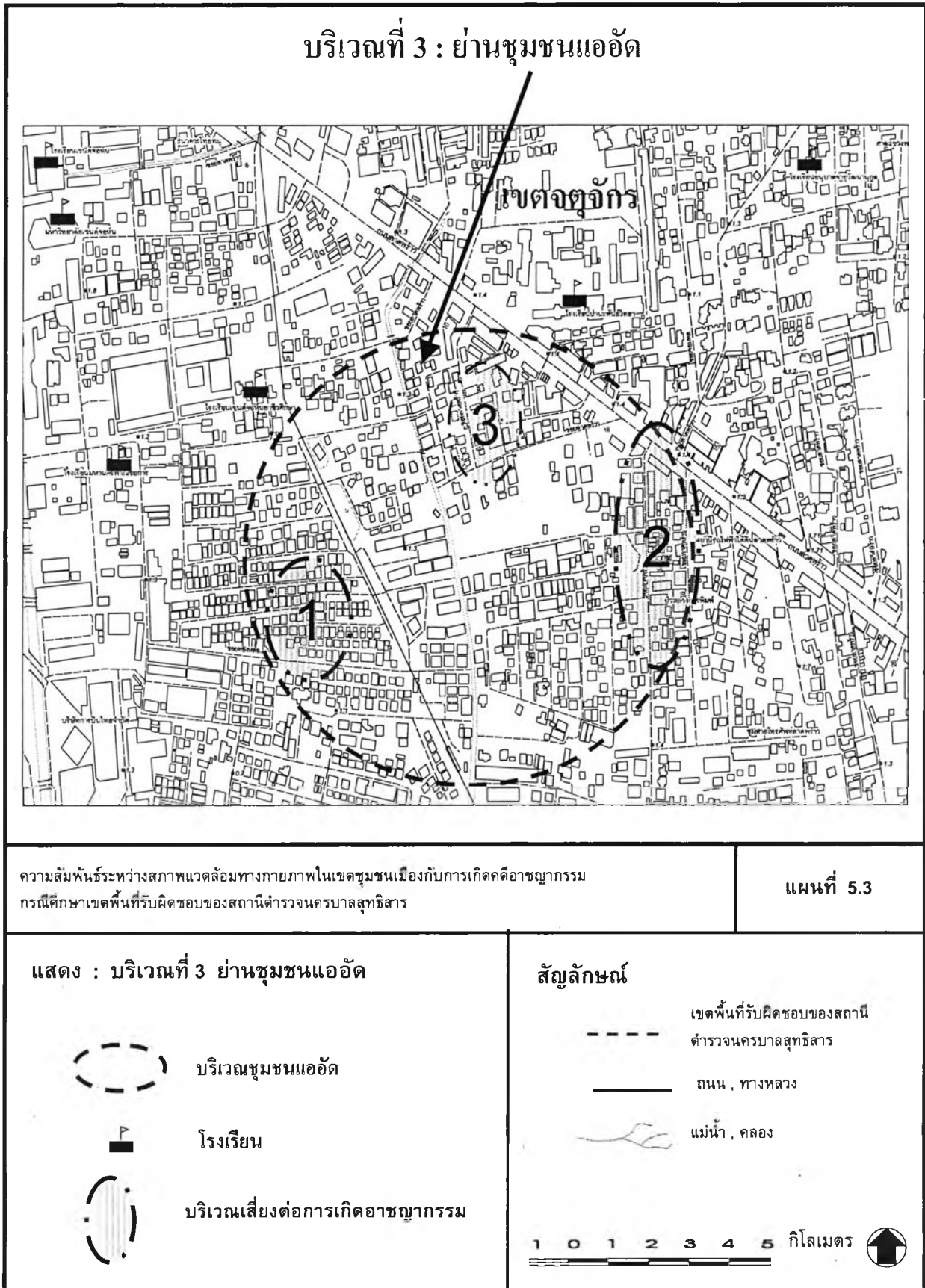

แม่น้ำ , คลอง

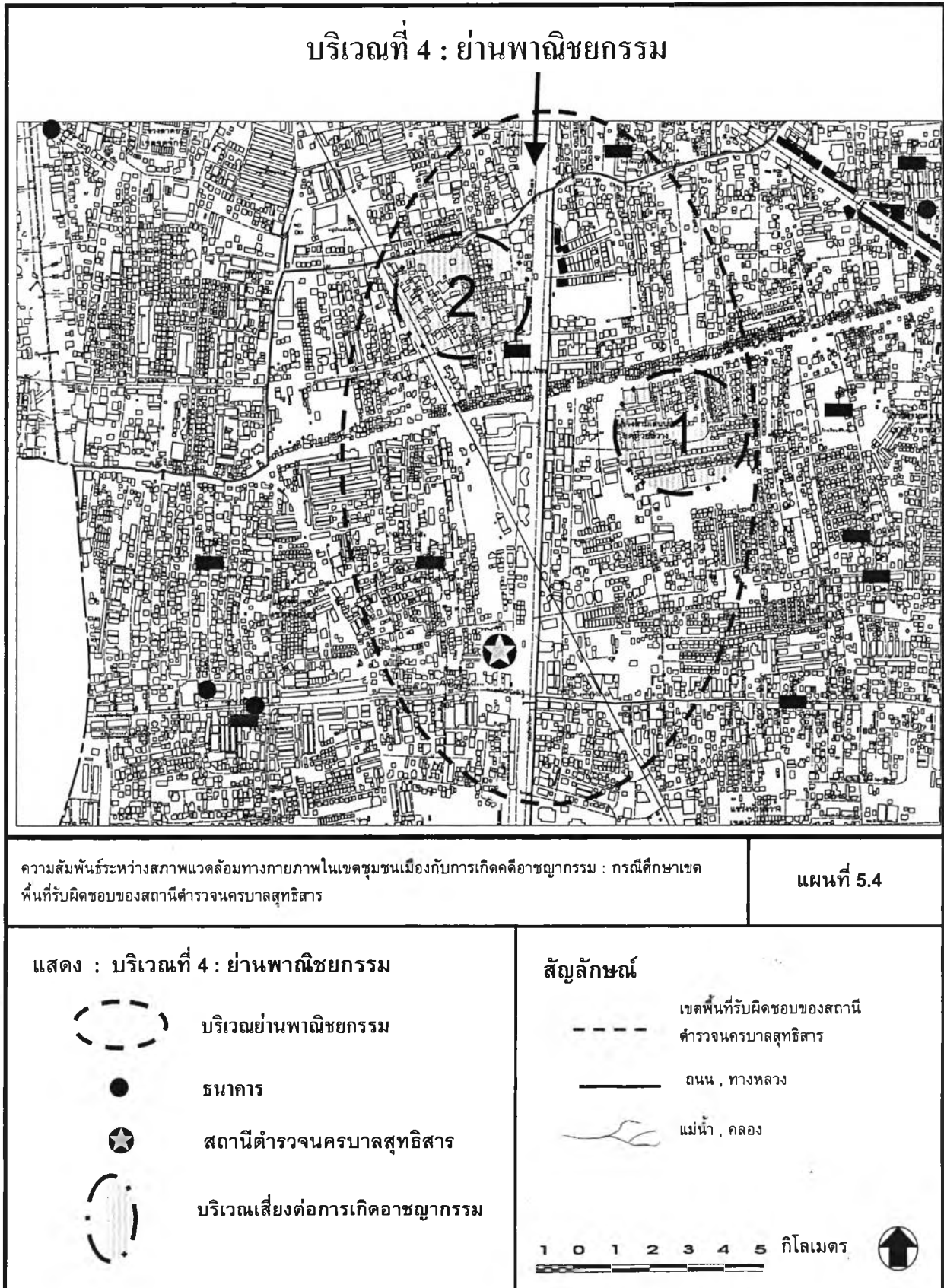
1 0 1 2 3 4 5 กิโลเมตร

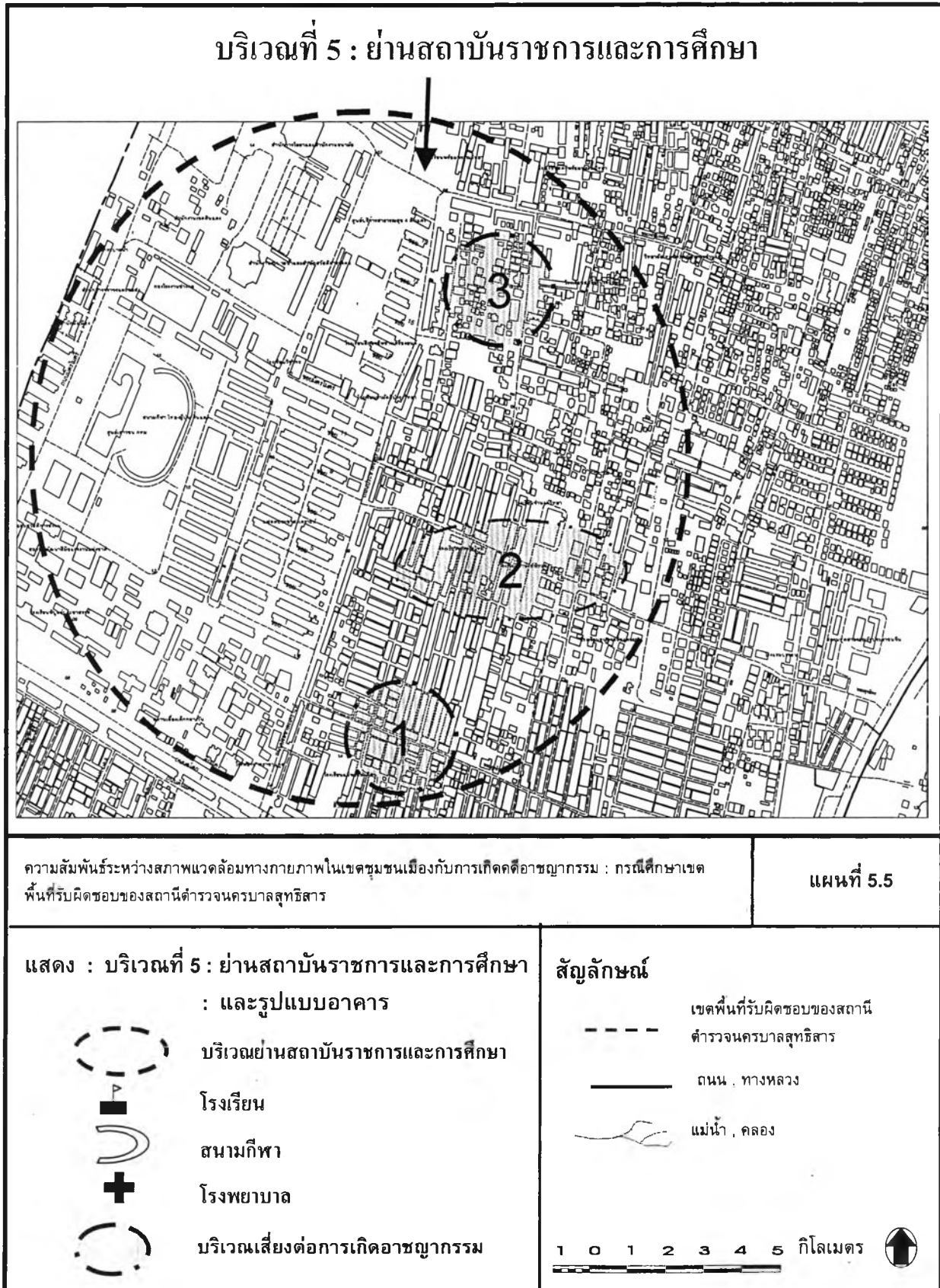
แผนที่ 5.3 แสดงบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมในย่านชุมชนแออัดเขตจตุจักร

แผนที่ 5.4 แสดงบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมในย่านพาณิชยกรรมในเขตดินแดง

แผนที่ 5.5 แสดงบริเวณที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมในย่านที่พักอาศัยในเขตดินแดง

5.5 ข้อเสนอแนะ

ผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันอาชญากรรมประเภทประทุษร้าย ต่อทรัพย์สินในชุมชนที่อยู่อาศัยได้ ดังนี้

1) ในชุมชนขนาดใหญ่หรือชุมชนที่มีความหนาแน่นของประชากรสูง และในกลุ่มที่มีจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วมมากหรือกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ สัดส่วนของคดีอาชญากรรมก็จะสูงขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะคดีลักทรัพย์ คดีโจรกรรมรถยนต์จักรยานยนต์ และคดีวิ่งราวทรัพย์ ตามลำดับ ดังนั้นในการวางแผนป้องกันอาชญากรรมและการจัดอัตรากำลังพล งบประมาณ และเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ก็ควรมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับปริมาณและลักษณะคดีอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้

2) ในชุมชนที่เป็นทางผ่านมีทางเข้าออกหลายแห่ง หรือเป็นทางลัดเชื่อมต่อกับภายนอก จะมีสัดส่วนของคดีอาชญากรรมสูงขึ้นตามไปด้วย โดยเฉพาะคดีชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์จะมีโอกาสเกิดขึ้นมากกว่าในชุมชนที่มีทางเข้าออกทางเดียว เนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้คนร้ายสามารถเข้ามาสังเกตการณ์และหลบหนีได้สะดวกขึ้น ซึ่งผู้อยู่อาศัยควรเพิ่มความระมัดระวังและในการปฏิบัติการของเจ้าหน้าที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ เช่น เพิ่มความถี่ในการตรวจตราของสายตรวจ เป็นต้น

3) ชุมชนที่อยู่ในบริเวณที่มีการใช้ที่ดินสลับ เช่น อยู่ในบริเวณที่มีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ บาร์ไนท์คลับ โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสำนักงาน แหล่งเสื่อมโทรม หรือไซต์งานก่อสร้าง เป็นต้น ซึ่งควรให้ความสนใจสอดส่องดูแลเป็นพิเศษ เนื่องจากในบริเวณที่มีการใช้ที่ดินสลับปะปนกัน เป็นการเปิดโอกาสให้มีการทำลายพื้นที่ทุติยภูมิโดยปริยาย ผู้อยู่อาศัยจะไม่สามารถควบคุมพื้นที่ทุติยภูมิไว้สำหรับป้องกันตนเองและเพื่อนบ้านได้ โอกาสที่จะเกิดอาชญากรรมจึงมีมากขึ้น

4) ในการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่ เช่น งบประมาณ กำลังพล และอุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น ควรให้ความสำคัญกับการกระจุกตัวของคดีที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ ดังนั้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จึงควรเป็นไปอย่างประหยัด แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุดด้วย การทุ่มเททรัพยากรลงไปในพื้นที่เล็กๆ ที่มีคดีกระจุกตัวหนาแน่นสูงนั้น ย่อมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมสูงกว่าในพื้นที่กว้างและมีคดีกระจายตัวมาก อีกทั้งยังอาจสามารถคาดคะเนถึงผลที่จะได้รับได้ว่าถ้าจัดสรร 50% ของทรัพยากรลงไปในพื้นที่ที่มีคดีกระจุกตัวสูง 50% ของคดีที่เกิดขึ้นแล้วน่าจะจะสามารถลดอาชญากรรมลงได้ไม่ต่ำกว่า 25% แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าละเลยพื้นที่ที่มีคดีกระจายตัวต่ำไปเสียหมด

5) ควรจัดให้มีสายตรวจเดินเท้า โดยเฉพาะในชุมชนหรือพื้นที่ที่ล่อแหลมต่อการเกิดอาชญากรรม หรือมีการเกิดอาชญากรรมสูง ซึ่งสายตรวจเดินเท้าสามารถตรวจตราได้อย่างละเอียดถี่ถ้วนยิ่งขึ้น เป็นการป้องกันอาชญากรรมที่ได้ผลอย่างประหยัด แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความพร้อมทางด้านกำลังพลของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย เนื่องจากสายตรวจเดินเท้าต้องใช้กำลังพลมาก ในขณะที่ทาง

ตำรวจขาดแคลนกำลังเจ้าหน้าที่ อีกทั้งอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีอยู่อย่างกว้างขวางกว่าการทำงานเฉพาะด้าน จึงเป็นข้อจำกัดในการจัดให้มีสายตรวจเดินเท้า

ซึ่งแนวทางดังกล่าว เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันอาชญากรรมสำหรับชุมชนศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเป็นการป้องกันอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นในชุมชนที่มีข้อบกพร่องทางกายภาพ ดังนั้นการกำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว โดยการลดโอกาสจากสภาพแวดล้อม ก็จะทำให้การป้องกันอาชญากรรมสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ซึ่งหลักการเบื้องต้นในการกำหนดลักษณะทางกายภาพเพื่อป้องกันอาชญากรรม คือ

1) มีการวางแผนการใช้ที่ดินให้เป็นสัดส่วน ไม่สับสนปะปนกัน เช่น ไม่มีศูนย์การค้าขนาดใหญ่ บาร์-ไนท์คลับ โรงงานอุตสาหกรรม หรืออาคารสำนักงาน เป็นต้น ติดกับอาคารบ้านเรือน เพื่อสงวนรักษาพื้นที่ที่ยุติภูมิไว้สำหรับป้องกันตนเองและเพื่อนบ้าน ทำให้ง่ายในการสอดส่องดูแล เป็นการลดช่องโอกาสในการประกอบอาชญากรรม ซึ่งหน่วยงานหรือองค์กรที่ควบคุมการใช้ที่ดิน ควร มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน เพื่อให้การควบคุมและวางแผนการใช้ที่ดินเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2) สงวนรักษาการรวมตัวของความเป็นละแวกบ้านไว้ โดยไม่อนุญาตหรือปล่อยให้ถนนซอย ในชุมชนเป็นทางผ่านหรือเป็นทางลัดเชื่อมต่อกับภายนอกหรือมีทางเข้าออกหลายแห่งเพื่อรักษาความเป็นเอกเทศและกำหนดการใช้ประโยชน์เฉพาะบุคคลในละแวกบ้านนั้นๆ อันเป็นการป้องกันการเข้ามาของบุคคลแปลกหน้าซึ่งอาจเป็นคนร้าย และเป็นการส่งเสริมการรวมตัวของสมาชิกในชุมชน

3) ส่งเสริมให้สมาชิกในชุมชนสามารถควบคุมพื้นที่ที่ยุติภูมิในบริเวณชุมชนของตนได้ เช่น บริเวณทางเดินร่วมบริเวณทางเข้าออก ตลอดจนบริเวณที่ว่างของอาคารหรือชุมชน โดยการแบ่งพื้นที่ออกเป็นกลุ่มหรือเขต โดยมีเครื่องหมายหรือลักษณะการแบ่งกลุ่มที่แน่นอนชัดเจน

4) จัดให้มีการสอดส่องดูแลของสมาชิกในชุมชนต่อพื้นที่ที่ยุติภูมิ ทั้งภายในและภายนอกที่อยู่อาศัยเป็นไปอย่างธรรมชาติ โดยการออกแบบให้ช่องเปิดหรือหน้าต่างของระเบียง ห้องรับแขก ห้องครัว มีขนาดที่เหมาะสมและหันไปสู่บริเวณดังกล่าว ซึ่งจะทำให้พื้นที่ที่ยุติภูมิของชุมชนอยู่ภายใต้การสอดส่องดูแลเป็นพื้นที่ป้องกันตนเอง (Defensible Space)

5) จัดให้มีสโมสร สนามกีฬา สนามเด็กเล่น หรือสวนสาธารณะ เป็นพื้นที่นันทนาการสำหรับชุมชน (Recreation Space) เพื่อให้สมาชิกในชุมชนได้พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย หรือพบปะสังสรรค์กัน เป็นการเสริมสร้างให้เกิดความคุ้นเคยกันระหว่างผู้อยู่อาศัยในชุมชนอันจะทำให้การสอดส่องดูแลเป็นไปได้ง่ายยิ่งขึ้น เมื่อมีบุคคลแปลกหน้าเข้ามาในชุมชน อีกทั้งยังเป็นสถานที่ให้เด็ก ๆ สามารถเล่นได้อย่างปลอดภัย

6) กำหนดให้แต่ละกลุ่มของที่อยู่อาศัยมีจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วม และมีขนาดทางเท้าที่เหมาะสมต่อการเกิดกิจกรรมทางสังคม และความสามารถในการแยกแยะหรือจดจำกันได้ของผู้อยู่อาศัย โดยจำนวนครัวเรือนต่อทางเดินร่วมหรือขนาดของกลุ่มควรอยู่ระหว่าง 10-15 ครัวเรือน และทางเท้าควรมีขนาดอยู่ระหว่าง 25-30 ฟุต หรือ 7.5- 9 เมตร

7. หลีกเลี่ยงการปล่อยให้พื้นที่หรือบริเวณที่ขาดประโยชน์การใช้สอยที่แน่นอน และ บริเวณ มุมอับสายตาต่างๆ ซึ่งจะทำให้เกิดพื้นที่ที่ไม่มีเจ้าของ ขาดการสอดส่องดูแล เป็นโอกาสให้คนร้าย แฝงตัวเข้ามาในชุมชนได้โดยง่าย

8. จัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ เพื่อเพิ่มอำนาจการสอดส่องดูแล (Surveillance) โดยเฉพาะในพื้นที่สาธารณะและบริเวณอับสายตาในชุมชน ซึ่งคนร้ายอาจอาศัยช่องโอกาสเข้ามา ประกอบอาชญากรรมได้

9. รั้วบ้านควรมีลักษณะโปร่งและป็นได้ยาก ซึ่งรั้วบ้านที่มีลักษณะโปร่งจะทำให้การสอดส่องดูแลของผู้อยู่อาศัยเป็นไปอย่างธรรมชาติ ผู้อยู่อาศัยสามารถสังเกตตรวจตราซึ่งกันและกันได้โดยง่าย ส่วนรั้วบ้านที่มีลักษณะทึบเป็นการปิดบังสายตาจากภายนอก จะทำให้เพื่อนบ้านไม่สามารถสังเกตได้เมื่อมีคนร้ายเข้าไปในบริเวณบ้าน สำหรับในส่วนของรั้วบ้านที่ป็นได้ยากเป็นการขัดขวาง การทำงานของคนร้าย

5.6 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

จากการศึกษา พบว่า ยังมีประเด็นและตัวแปรอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกหลายประการ ซึ่งไม่สามารถทำการศึกษาได้ทั้งหมด จึงขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการศึกษาในโอกาสต่อไป เพื่อให้นักวิจัยทางด้านนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชุมชนที่อยู่ในเขตรอบนอกที่ติดต่อกับพื้นที่ต่างจังหวัด กับรูปแบบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเขตชั้นกลางและชั้นใน

2. ศึกษาช่วงเวลาที่เกิดเหตุโดยละเอียด เช่น เกิดเหตุช่วงเวลากี่โมง วันหรือเดือนอะไร ตำแหน่งที่เกิดเหตุ ลักษณะการก่อคดี เป็นต้น รวมทั้งศึกษาว่าในช่วงเทศกาลต่างๆ มีการเกิดอาชญากรรมแตกต่างจากช่วงเวลาปกติอย่างไรบ้าง จากข้อสันนิษฐานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบว่าในช่วงเทศกาลต่างๆ เช่น ปีใหม่ ตรุษจีน หรือสงกรานต์ เป็นช่วงที่มักมีการปล้นธนาคารหรือร้านทอง เนื่องจากเป็นช่วงที่บุคคลมักมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัตถุให้กับครอบครัว ญาติพี่น้อง หรือตนเอง จึงเกิดการเปรียบเทียบกันหรือเลียนแบบกัน ซึ่งเป็นเหตุจูงใจให้บุคคลที่มีพฤติกรรมอาชญากรรมก่อคดีได้

3. ศึกษาข้อมูลอาชญากรรมจากการสำรวจ โดยเฉพาะในชุมชนที่มีการเกิดคดีอาชญากรรมสูง ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลาย และได้รายละเอียดมากกว่าการศึกษาโดยอาศัยข้อมูลจากสถิติอาชญากรรมของทางตำรวจเพียงอย่างเดียว ซึ่งยังมีความคลาดเคลื่อนจากความจริงอยู่มาก เนื่องจากประชาชนแจ้งความในอัตราส่วนที่น้อยลงในขณะที่คดีกลับเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจทำให้ผลการศึกษาหรือแผนป้องกันอาชญากรรมมีความผิดพลาดได้

4. ในการศึกษาข้อบกพร่องของสภาพแวดล้อมเป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมนั้น เป็นการศึกษาจากผู้ที่ถูกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากมีความสะดวกในการเก็บข้อมูล จึงอาจทำให้ผลที่ได้มีความคลาดเคลื่อนจากวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนั้นถ้าเป็น

ไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม อาทิเช่น ศาล ตำรวจ ราชทัณฑ์ ก็ควรทำการศึกษาจากกลุ่มคนร้ายที่ประกอบ อาชญากรรม เนื่องจากเป็นผู้ที่อาศัยข้อบกพร่องของ สภาพแวดล้อมในการประกอบอาชญากรรมโดยตรง ซึ่งจะทำให้ได้ผลการศึกษาที่มีความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษามากที่สุด ทั้งนี้แนวทางในการศึกษาอาจเป็นการนำรูปภาพของสภาพแวดล้อมในลักษณะต่างๆ มาให้คนร้ายพิจารณาว่า สภาพแวดล้อมในลักษณะใดเหมาะแก่การประกอบอาชญากรรมมากที่สุด

5. เนื่องจากในการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยของการศึกษานี้ เป็นการศึกษาเฉพาะทัศนคติของผู้เคยประสบเหตุเท่านั้นไม่ได้ครอบคลุมทั้งชุมชน จึงอาจทำให้ได้ข้อมูลเพียงด้านเดียว เพราะผู้เคยประสบเหตุย่อมมีความหวาดกลัวหรือหวาดระแวงต่ออาชญากรรมมากกว่าผู้ที่ไม่เคยประสบเหตุ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างผู้เคยประสบเหตุ กับผู้ที่ไม่เคยประสบเหตุว่าจะมีความรู้สึกเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม เป็นเพียงแนวทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ซึ่งสามารถช่วยบรรเทาปัญหาได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้ได้ผลอย่างจริงจังนั้น จำเป็นต้องอาศัยความต่อเนื่องกันอย่างมีระบบ และมีการแก้ไขปัญหาร่วมกันในหลายๆ ส่วนของสถาบันต่างๆ ควบคู่กันไป โดยเฉพาะปัจจัยซึ่งมีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการเกิดอาชญากรรม เช่น ครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม สื่อสารมวลชน การศึกษา ฯลฯ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยจากสื่อสารมวลชนและระบบกระบวนการยุติธรรม เป็นสิ่งที่ควรได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วนและอย่างจริงจังให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากพบว่าพฤติกรรมบุคคล โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมีการประกอบอาชญากรรมจากการเรียนรู้หรือ การนำเสนอของสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่างๆ บ่อยครั้งขึ้น เช่น การเลียนแบบภาพยนตร์ โฆษณาหรือภาพข่าวต่างๆ ฯลฯ ทำให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่ไม่ดีๆ เกิดทัศนคติหรือค่านิยมผิดๆ เป็นแรงจูงใจให้บุคคลมีพฤติกรรมอาชญากรได้ ดังเช่น “คนร้ายชุดอู๋มอ่งค์เข้าไปเจาะเซฟของธนาคารได้สำเร็จ เพราะเลียนแบบมาจากภาพยนตร์ฝรั่ง” หรือ “วัยรุ่นควงปืนบุกเดี่ยวเข้าชิงทรัพย์ปั๊มน้ำมัน สารภาพว่าเลียนแบบมาจากภาพยนตร์”

ปัญหาอาชญากรรมเหล่านี้ เกิดขึ้นจากการได้เรียนรู้หรือเลียนแบบในสิ่งผิดๆ ที่ปะปนมากับสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่างๆ สอดคล้องกับ “ทฤษฎีความสัมพันธ์ของความแตกต่าง (Differential Association)” ของ ซัทเทอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) ที่ว่าพฤติกรรมอาชญากรรมหรือการเป็นอาชญากรเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือเลียนแบบโดยการติดต่อสื่อสารต่างๆ ยังมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมากขึ้นเท่าใด โอกาสที่เด็กและเยาวชนจะได้รับรู้ในสิ่งผิดๆ หรือไม่เหมาะสมก็มีมากขึ้น ดังเช่น ภาพโปสเตอร์ที่อยู่ในระบบอินเตอร์เน็ต เป็นต้น เด็กและเยาวชนยังขาดวิจารณญาณในการเรียนรู้ อาจนิยมหรือชื่นชมในสิ่งผิดๆ ได้ซึ่งการนำเสนอโดยขาดการไตร่ตรอง หรือขาดความรับผิดชอบต่อสังคมอาจนำผลร้ายมาสู่สังคมได้อย่างคาดไม่ถึง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชนทั้งภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกัน หาแนวทาง

ในการนำเสนอของสื่อสารมวลชน ในสิ่งที่ไม่เหมาะสม หรืออาจยั่วยุต่อพฤติกรรมบุคคล โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชน ก็อาจบรรเทาปัญหาอาชญากรรมให้ลดลงได้

สำหรับในส่วนของระบบกระบวนการยุติธรรมนั้น (ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์) ยังขาด วัตถุประสงค์ร่วมกันในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ทำให้การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมไม่ได้ผล โดยเฉพาะในส่วนของราชทัณฑ์นั้น ยังไม่สามารถทำให้ผู้ที่เคยต้องโทษไม่กลับมาประกอบอาชญากรรมได้ทั้งหมด จะเห็นว่ามีผู้ร้ายหน้าเดิมกลับมาประกอบอาชญากรรมซ้ำอยู่เสมอๆ และในบางครั้งก็มีวิธีการประกอบอาชญากรรมที่แยบยลซับซ้อนหรือมีความเหี้ยมโหดยิ่งขึ้นกว่าเดิม ซึ่งในแต่ละปีจะมีผู้พ้นโทษออกมาเป็นจำนวนมาก ถ้าบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถเลิกพฤติกรรมอาชญากรรมได้ ก็จะกลับมาสร้างปัญหาให้กับสังคมอีก ดังนั้นจึงควรมีมาตรการในการคุมประพฤติให้ผู้ที่พ้นโทษออกมาแล้วไม่กลับมาก่อคดีซ้ำอีก ในที่สุดเมื่อปัญหาดังกล่าวได้รับการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ก็จะทำให้ปัญหาอาชญากรรมบรรเทาเบาบางลง นำมาซึ่งความสงบสุขสู่สังคมในที่สุด